

مجموعه کتاب‌های مبحثی

جامع کنکور
نظام جدید

انتشارات مشاوران آموزش
ناشر خصوصی دروس عمومی و علمی انسانی

قلمرو زبانی

(واژگان و دستور زبان فارسی)

پایه ۱۰ و ۱۱ و ۱۲

اکبر یحیوی

درسنامه جامع و کاربردی

آموزش روش تشخیص واژه‌های مشابه

۶۹۸ تمرین تشریحی و تستی

تحلیل ساختمان تک تک واژه‌ها همراه با آموزش کاربردی

مطابقت کامل با نظام جدید

● آیا میدانید که تمام دروس عمومی شاخه‌ایی از رشته علوم انسانی است؟!

● و آیا میدانید که تمام کتاب‌های درسی عمومی دیبرستان توسط اساتید رشته علوم انسانی تألیف می‌شود؟!

● حتماً می‌دانید تقریباً تمامی دانش‌آموزانی که در دانشگاه الهیات، عربی و ادبیات و زبان انگلیسی تحصیل می‌کنند در دوره دیبرستان خود رشته علوم انسانی را گذرانده‌اند و در آینده کتاب‌های عمومی درسی را خواهند نوشت؟!

جالب است که در عرصه نشر آموزشی تا سال‌های گذشته هیچ ناشر تخصصی علوم انسانی کتاب‌های کمک آموزشی عمومی تولید نکرده بود و تا کنون کتاب‌های عمومی که شما به دانش آموزان معرفی می‌کردید توسط ناشران غیر تخصصی تولید می‌شد که برخی هم کتاب‌های خوبی بودند، اما طبق نظر اکثر کارشناسان تمامی لایه‌های یادگیری در بهترین این کتاب‌ها نیز رعایت نشده است. از این رو این دروس برای دانش آموزان تبدیل به درس حفظی گردیده اند، در صورتی که ذاتاً مفهومی هستند و استانداردهای آموزشی و کنکور نیز در دروس عمومی مفهومی طراحی شده است.

انتشارات مشاوران آموزش در سال ۹۷ با توجه به رویکرد سازمان تالیف کتب درسی و رعایت استانداردهای کنکور، در دروس عمومی کتاب‌های خود را تولید و تمام کتاب‌های عمومی سال دهم و یازدهم قبلی خود را کاملاً نغیری داده است. و بدون عجله با نظر سنجی از اساتید پرتر کنکور و معلمان چند استان آنها را ویرایش نهایی کرده است و همگی آنها متفق‌القول هستند که به هیچ عنوان با کتابهای ناشران دیگر قابل مقایسه نیست.

لیست کتاب‌های ما در ضمیمه تقديم شده است و این کتاب‌های می‌توانند تمام نیازهای آموزشی را در پایه‌های دهم، یازدهم و کنکور جواب گو باشد.

نویسنده‌گان کتاب‌های عمومی ما چه خوانده‌اند؟

- **ادبیات** : کارشناسان ارشد و دکتری ادبیات بهترین دانشگاه‌های ایران
- **عربی** : کارشناسان ارشد و دکتری عربی و الهیات
- **دین و زندگی** : کارشناسان ارشد و دکتری الهیات و فلسفه
- **زبان انگلیسی** : کارشناسان ارشد و دکتری زبان انگلیسی

شیوه خواندن لغت و پاسخ‌گویی به تست‌ها

با توجه به سیر سوالات واژه در سال‌های اخیر، به صورت‌های مفرد و جمع در واژه‌ها بیشتر دقیق داشته باشید.

معاصلی: گناهان	دام تستی ← معاصلی: گناه
حُنود: لشکریان	دام تستی ← حُنود: لشکر
اشیاء: مانندها	دام تستی ← اشیاء: مانند

۱

توجه به صفت بودن یا اسم بودن معنی واژه:

سخا: کرم، بخشش (اسم)	دام تستی ← سخا: کریم (صفت)
دها: زیرکی (اسم)	دام تستی ← دها: زیرک (صفت)
حلوات: شیرینی (اسم)	دام تستی ← حلوات: شیرین (صفت)
فتوت: جوانمردی (اسم)	دام تستی ← فتوت: جوانمرد (صفت)
نقض: شکستن (مصدر)	دام تستی ← نقض: شکسته (صفت)
درهم: خشمگین (صفت)	دام تستی ← درهم: خشم (اسم)
مسورو: شادمان (صفت)	دام تستی ← مسورو: شادمانی (اسم)
عنود: ستیزه کار (صفت)	دام تستی ← عنود: ستیزه کاری (اسم)
فایق: برگزیده (صفت)	دام تستی ← فایق: برگزیدن (مصدر)
مخوف: ترسناک (صفت)	دام تستی ← مخوف: ترس (اسم)

۲

دقیق نظر در صفت فاعلی یا مفعولی بودن واژه به همراه معنی فاعلی یا مفعولی داشتن از نکات با اهمیت در این بخش است:

مشتبه: اشتباه کننده (اسم فاعل)	دام تستی ← مشتبه: اشتباه شده
مخذول: زبون گردیده، خوار (اسم مفعول)	دام تستی ← مخذول: خوار گننده
واصف: ستاینده (اسم فاعل)	دام تستی ← واصف: ستایش شده

۳

توجه و دقیق در کامل بودن معنی واژه:

استرحام: رحم خواستن، طلب رحم کردن	دام تستی ← استرحام: رحم کردن
ملاک: ابزار سنجش	دام تستی ← ملاک: ابزار
گشتن: پیشاخ و برگ، انبیوه	دام تستی ← گشتن: شاخ و برگ
تاك: درخت انگور	دام تستی ← تاك: انگور

۴

حذف بخشی از معنای واژه که مشکلی ایجاد نمی‌کند:

شهناز: گوشاهی از شهر	حرب: آلت حرب و نزاع مانند شمشیر، نیزه و خنجر...
نفر: فریاد و زاری به آواز بلند	گرازان: جلوه کنان و با تاز راه رونده
گرازان: جلوه کنان	

۵

ستایش: ملکا، ذکر تو گویم

ملک: پادشاه، خداوند (ملکا، ذکر تو گویم)	اشتباه نشود:
ملک: فرشته (جمع: ملاتک، ملاتکه)	شیه: مانند، مثل، همسان
ملک: سرزمین، کشور، مملکت	(اشتباه نشودا ← شَبَح: كالبد، سایه، سیاهی‌ای که از دور دیده می‌شود)
ملک: زمین متعلق به شخص (جمع: أملاک)	وهم: پندار، تصور، خیال (نتوان شبّه تو گفتن که تو در وهم نیایی)
فضل: بخشش، کرم	عزّ: ارجمندی، گرامی شدن، مقابل «ذل»
بویین: حرکت به سوی مقصدی برای به دست آوردن و جستجوی چیزی، تلاش، رفتن (همه از فضل تو پویم)	جلال: بزرگواری، شکوه، از صفات خداوند که به مقام کبیریایی او اشاره دارد. (همه عزّی و جلالی)
سزا: سزاوار، شایسته، لایق (به توحید سزاوی)	یقین: بی شبهه و شک بودن، امری که واضح و ثابت شده باشد.
حکیم: دانا به همه چیز، دانای راست‌گردار، از نام‌های خداوند تعالی؛ بدین معنا که همه کارهای خداوند از روی دلیل و برهان است و کار بیهوده انجام نمی‌دهد.	سرور: شادی، خوشحالی (همه نور و سروری)
کریم: بسیار بخشندۀ، بخشنده، از نام‌ها و صفات خداوند	جود: بخشش، سخاوت، کرم
رحمی: بسیار مهربان، از نام‌ها و صفات خداوند (تو حکیمی تو عظیمی تو کریمی تو رحیمی)	جزای: پاداش کار نیک (همه جود و جزای)
نماینده: آن که آشکار و هویدا می‌کند، نشان‌دهنده (تو نماینده فضلی)	مکر: ۱- امید است، شاید ۲- اتفاقاً، از قضا (یکی از دوستان مخلص را / مگر آواز من رسید به گوش)
ثنا: ستایش، سپاس	دوزخ: جهنم
اشتباه نشودا ← سنا: روش‌نایابی، ضیایا (تو سزاوار ثنایی)	روی: چاره، امکان، راه (مگر از آتش دوزخ بُودش روی رهایی)

درس اول: شکرنعمت

مُذِيد: افزونی، زیادی (به شکر اندرش مُذِید نعمت)	مُثُت: سپاس، شکر، نیکوبی
مُهد: مددگرنده، یاری‌رساننده	عَزْ وَ جَلَّ: گرامی، بزرگ و بلنمرتبه است؛ بعد از ذکر نام خداوند به کار می‌رود.
حيات: زندگی	طاعُت: عبادت، اطاعت
(اشتباه نشودا ← حیاط: محوطه خانه)	قربت: نزدیکی
برآمن: خارج شدن، بیرون آمدن (هر نَفَسی که فرو می‌رود، مُمِد حیات است و چون برمی‌آید مُفرَح ذات)	اشتباه نشود! ← گُربت: دوری [آ] (مُنَت خدای را، عَزَّ وَ جَلَّ، که طاعتش موجب قربت است)

◀ فرَآنِ: فرش گستر، گسترنده فرش	◀ مُفْرَحٌ: شادی بخش، فرح انگیز
◀ صَبَّا: بادی که از جانب شمال شرقی می‌وزد	◀ ذَاتٌ: وجود، هستی (هر نَفْسٍ که فرو
(اشتباه نشودا) ← سبا: نام شهری است در یمن)	می‌رود، مُدِّ حیات است و چون بر می‌آید
◀ زَمْرَةٌ: یکی از سنگ‌های قیمتی به رنگ سبز، و آن هرچه پررنگتر باشد، گرانبهاتر است.	◀ مُفْرِحٌ ذَاتٌ:
◀ زَمْرَدَةٌ: منسوب به زمرد، سبزگ (فرش	◀ دَاوِوْهُ: پیامبر قوم اسرائیل، او شاعر بود و از
زمَرَّینِ: استعاره از سبزه و چمن) (فراش بادِ	خود کتاب «زمَرَدَة» را به جای گذاشته است که به «ربور» معروف است.
صبا را گفته تا فرش زَمْرَدَةِ بگسترد)	◀ قَلِيلٌ: اندک، کم
◀ دَاهِيَهِ: زنی که به جای مادر به کودک شیر می‌دهد.	◀ عِبَادٌ: بندگان، جمع عبد
◀ بَنَاتٌ: جمع بنت، دختران	◀ شَكُورٌ: سپاس‌گزار
(اشتباه نشودا) ← بَنَانِ: انگشت، سرانگشت	◀ اَعْمَلُوا آلَ دَادَةَ شَكُورًا وَ قَلِيلًا مِنْ عِبَادِ الشَّكُورِ:
◀ لَيَانِ: گیاه، رُستنی	ای خاندان داده، سپاس گزارید و عده کمی از بندگان من سپاس گزارند.
◀ مَهْدَهِ: گهواره (دایه ابر بهاری را فرموده تا بنات نبات در مهْدِ زمین پرورد)	◀ غَهْدَهِ: وظیفه، تعهد (کَزْ عَهْدَهُ شکرش به در آید؟)
◀ خَلْعَتِ: جامه دوخته که بزرگی به کسی پخشند.	◀ تَقْصِيرٌ: گناه، کوتاهی، کوتاهی کردن
(اشتباه نشودا) ← ردا: جامه‌ای که روی جامه‌های دیگر پوشند، بالاپوش)	◀ عَذْرٌ: پوزش، معذر، معذر خواستن (بنده همان به که ز تقصیر خویش / عذر به درگاه خدای آورد)
◀ قَبَا: جامه، جامه‌ای که از سوی پیش باز است و پس از پوشیدن دو طرف پیش را با دکمه به هم پیونددند.	◀ خَوَانِ: سفره، سفره فراخ و گشاده
◀ وَرْقِ: برگ درخت (درختان را به خِلعتِ نوروزی قبای سبز ورق در بر گرفته)	◀ اَشْتَبَاهٌ نَشَوْدَهِ! ← خان: ۱- رئیس و بزرگ ۲- خانه ۳- شیار داخل لوله تنگ
◀ قَدْوَمِ: آمدن، قدم نهادن، فرار سیدن	◀ دَرْبَغَهِ: مضایقه
(اشتباه نشودا) ← آقدام: قدمها)	◀ بَىِ درْبَغَهِ: بی‌مضایقه (خوان نعمت بی دریغش همه جا کشیده)
◀ مَوْسِمِ: فصل، هنگام، زمان	◀ نَامُوسٌ: آبرو، شرف
◀ رَبِيعِ: بهار (اطفال شاخ را به قدومِ موسمِ ربيع کلاه شکوفه بر سر نهاده)	◀ فَاحْشَهِ: آشکار، واضح (پرده ناموس بندگان به گناه فاحش ندرد)
◀ عَصَارَهِ: آبی که از فشردن میوه یا چیز دیگر به دست آورند، افسره، شیره	◀ وَاضْحَهَ: آشکار، پیدا، هویدا
(اشتباه نشودا) ← اعصار: روزگاران، دوره‌ها)	◀ وَظِيفَهُ: مقرری، وجه معاش
	◀ رُوزِيَّهِ: رزق، مقدار خوراک یا وجه معاش که هر کس روزانه به دست می‌آورد یا به او می‌رسد.
	◀ وَظِيفَهُ رُوزِيَّهِ: رزق مقرر و معین
	◀ مُنْكَرٌ: زشت، ناپسند
	◀ اَشْتَبَاهٌ نَشَوْدَهِ! ← مُنْكِرٌ: انکار کننده) (وظیفه روزی به خطای مُنْكَر نیزد).

<p>بلغه: رسید</p> <p>الفعل: والا مقامی، مرتبه بلند و والا</p> <p>گشته: آشکار کردن، بر طرف کردن</p> <p>ذجی: تاریکی‌ها (دجیه: تاریکی)</p> <p>خلاص: جمع «خصلت»؛ خوی‌ها</p> <p>بلغه الفعلی بکماله، گشت الدجی بحمله / حشته</p> <p>جمعیح خصاله، صلوا عليه و آله: پیامبر به واسطه کمال خود به مرتبه بلند رسید و با جمال نورانی خود تاریکی‌ها را بر طرف کرد. همه خوی‌ها و صفات او زیباست، بر او و خاندانش درود بفرستید.</p> <p>بعز: دریا، یم</p> <p>(اشتباه نشود! ← بهر: برای، بهره، نصیب) (چه باک از موج بحر آن را که باشد نوح کشتبیان)</p> <p>انابت: بازگشت به سوی خدا، توبه، پیشمانی</p> <p>اجابت: پذیرفتن، قبول کردن</p> <p>درگاه: آستان، بارگاه</p> <p>جل و اعلا: بزرگ و بلندقدر (دست انابت به امید اجابت به درگاه حق جل و علا بردارد)</p> <p>نظر نکردن: بی‌توجهی (ایزد تعالی در وی نظر نکند)</p> <p>اعراض: روی‌گردان از چیزی، روی‌گردانی، انراف</p> <p>(اشتباه نشود! ← اهتزاز: جنبیدن، جنبش، شاد شدن) (باش بخواند؛ باز اعراض فرماید)</p> <p>تضرع: زاری کردن، التماس کردن (بار دیگر به تضرع و زاری بخواند).</p> <p>عاكفان: جمع عاکف، کسانی که در مدتی معین در مسجد بمانند و به عبادت پردازند.</p> <p>معترف: اقرار کننده، اعتراف کننده (عاکفان کعبه جلالش به تقصیر عبادت معترف)</p>	<p>ناک: درخت انگور، رز</p> <p>شهد: عسل</p> <p>شهد فایق: عسل خالص (عصارة تاکی به قدرت او شهد فایق شده)</p> <p>نخل: درخت خرما</p> <p>(اشتباه نشود! ← نخل: زنبور عسل // نخل: مورچه)</p> <p>پاپق: بلند</p> <p>(اشتباه نشود! ← فاسق: بدکار (تخم خرمایی به تربیتش نخل باسق گشته))</p> <p>خر: سخنی که از پیامبر باشد، حدیث</p> <p>در خبر است: روایت شده است.</p> <p>کایبات: جمع کاینه، همه موجودات جهان</p> <p>مقفر: هرچه بدان فخر کنند و بنازند؛ مایه ناز و بزرگی</p> <p>صفوت: برگزیده، برگزیده از افراد بشر</p> <p>تفعه: باقی مانده</p> <p>تتمة دور زمان: مایه تمامی و کمال گردش روزگار، مایه تمامی و کمال دور زمان رسالت</p> <p>مصطفی: برگزیده (در خبرست از سرور کایبات و مقفر موجودات و رحمت عالمیان و صفت آدمیان و تتمة دور زمان، محمد مصطفی، صلی الله علیه و سلم)</p> <p>شفع: شفاعت کننده</p> <p>مطاع: فرمان‌روا، اطاعت شده، کسی که دیگری فرمان او را می‌برد (اسم مفعول)</p> <p>اشتباه نشود! ← مطیع: فرمان‌بر (اسم فاعل)</p> <p>نبی: پیغمبر، پیام‌آور، رسول (جمع: انبیاء)</p> <p>کریم: بخشندۀ، راد</p> <p>قسم: صاحب جمال</p> <p>حسیم: خوش‌اندام</p> <p>نسیم: خوش‌بو</p> <p>وسیم: دارای نشان پیامبری</p> <p>شفع مطاع نبی کریم / قسم جسم نسیم و نسیم: او شفاعت‌کننده، فرمانرو، پیام‌آور، بخشندۀ، صاحب جمال، خوش‌اندام، خوش‌بو و دارای نشان پیامبری است.</p>
---	--

مستفرق: غرق شده (در بحرِ مکاشفت مستفرق شده)
معاملت: اعمال عبادی، احکام و عبادات شرعی، در متن درس، مقصود همان کار مراقبت و مکاشفت است. (آن‌گه که از این معاملت بازآمد)
انبساط: حالتی که در آن، احساس بیگانگی و ملاحظه و رو در بایستی نباشد؛ خودمانی شدن (یکی از یاران به طریق انبساط گفت)
تحفه: هدیه، ارمغان
کرامت کردن: عطا کردن، بخشیدن (از این بوستان که بودی، ما را چه تحفه کرامت کردی)
مذععی: خواهان، اذعاً کننده
بُوی گل: استعاره از جلوه جمال حق (بُوی گلم چنان مست کرد).
مرغ سحر: بلبل (ای مرغ سحر! عشق ز پروانه بیاموز)
سوخته: عاشق (کان سوخته را حان شد و آواز نیامد)

واصف: وصف کننده، ستاینده
واسفان: جمعِ واصف، وصف کنندگان، ستاینده‌گان
حلیله: زیور، زینت (اشتباه نشود! ← حیلت (حیله): چاره، فریب)
تحیر: سرگشتشگی، سرگردانی
منسوب: نسبت داده شده (اشتباه نشود! ← منصوب: گماشته شده (واصفان حیله جمالش به تحریر منسوب)
صاحب‌اللان: عارفان
جیب: گربیان، یقه (اشتباه نشود! ← جیبن: پیشانی // جبهه: پیشانی)
مراقبت: در اصطلاح عرفانی، کمال توجه بنده به حق و یقین بر اینکه خداوند در همهٔ احوال، عالم بر ضمیر اوست؛ نگاه داشتن دل از توجه به غیر حق (یکی از صاحبدلان سر به جیب مراقبت فرو برد بود)
مکاشفت: کشف کردن و آشکار ساختن و در اصطلاح عرفانی، «پی‌بردن به حقایق» است.

کارگاه متن‌بڑوهی

بنان: سرانگشت، انگشت (وان که دید از حیرتش کلک از بنان افکنده‌ای)
گنج حکمت: گمان
بردی: می‌برد (دیگر روز هر گاه که ماهی بدیدی، گمان بردی که همان روشنایی است)
قصدی نپیوستی: تصمیم نمی‌گرفت
ثمرت: ثمره، نتیجه
تجربت: تجربه (قصدی نپیوستی و ثمرت این تجربت آن بود که همه روز گرسنه بماند)
بط: مرغابی
(اشتباه نشود! ← بُت: مجسمه)
پنداشت: تصور کرد (بطی در آب روشنایی ستاره می‌دید. پنداشت که ماهی است)
بیازمود: آزمایش کرد
فروگذاشت: رها کردن (چون بارها بیازمود و حاصلی ندید، فروگذاشت)
بدیدی: می‌دید

ثنا و ستایشی – شیه و مانند – **عز و ذل** – قربت و نزدیکی – مزید نعمت – **مُمدّة** – **حيات** – مُفَرِّح ذات – غذر و بوزش – خوان نعمت بی دریغ – پرده ناموس – گناء **فاخش** – واضح و آشکار – وظیفه و مقری – وجه معاش – فرآش باد صبا – بنات نبات – مهد و گهواره – خلعت و جامه – قبای سبز ورق – موسم ربیع – **عصاوه** و افسره – تاک و رز – شهد فایق – **نخل باسق** – از بهر تو – غفلت و بی خبری – سرور کایبات – **صفوت آدمیان** – شفیع مطاع – جسمیم و خوش اندام – نسیم و خوشبو – **فَسِيم** و صاحب جمال – **وَسِيم** و دارای نشان پیامبری – دُجی و تاریکی ها – بلغ العالی – **خَسْتَتْ جَمِيعَ خَصَالِهِ** – موج بحر – انبات و توبه – اعراض و روی برگرداندن – **تضُرُّع** و زاری – قد استحیت مِنْ عَبْدِی – لیس لَهُ عَيْرِی – عاکفان کعبه – به تقصیر عبادت معتبر – حلیة جمال – به تحریر منسوب – خیب مراقبت – بحر مکاشفات – مستغرق و غرق شده – تحفه و هدیه – **بَطْ** و مرغابی – فروگذاشتمن و رها کردن – **ثُمرت** و نتیجه

هم خانواده

عز (ارجمندی)، اعزاز، عزیز، عزت، معزّ	فضل، فضیلت، فاضل، فضلا
مُفَرِّح، فرح، تفریح	قربت، قُرْب، قریب، تقرّب، مقرّب، تقریب، متقارب
واضح (آشکار)، وضُح (روشنی)، توضیح، وضوح، ایصال	عذر، اعتذار، معذر، معذور
خصال، خصلت، خصالی، خصلیه	فایق، موقق، فوق، توفّق
مستغرق، غرق، غرقه، غریق، استغراق، اغراق	

تسنی

۲۱۸. معنی کدام گروه از واژه‌ها، «همگی» درست است؟ (تالیفی)

۱ (واصف: ستاینده) (قدوم: قدمها)

۲ (مطاع: اطاعت‌کننده) (جزا: پاداش کار نیک)

۳ (انبساط: خودمانی شدن) (خوان: سفره فراخ و گشاده)

۴ (منکر: انکار کننده) (وظیفه روزی: رزق مقرر و معین)

در کدام گزینه معنی همه واژه‌ها درست است؟ (تالیفی)

۱ (متن: نیکویی) (قسیم: صاحب جمال) (تممه: باقی‌مانده) (جسمیم: خوش اندام)

۲ (فاخش: واضح) (صفوت: برگزیده) (پوییدن: رفتن) (نبات: رسنی)

۳ (مفخر: مایه ناز و بزرگی) (میم: ادامه دهنده) (انبات: پیشمانی) (مزید: زیادی)

۴ (کایبات: همه موجودات جهان) (بنان: دختران) (شهد: عسل) (نسیم: خوشبو)

۲۱۹. معنی «روی» در کدام گزینه با سایر گزینه‌ها متفاوت است؟ (تالیفی)

۱ گریزندگان را در آن رستخیز نه روی رهایی نه راه گریز

۲ بی گفتگوی زلف تو دل را همی کشد با زلف دلکش تو که را روی گفتگوست

۳ عناب و لطف ز ابروی گلرخان بیداست صفائی هر چمن از روی باغبان پیداست

۴ نه وقت بازگشتن سوی معشوق نه جز با رازداران روی گفتار

۲۲۱. در کدام گزینه مفهوم «وظیفه» با مفهوم آن در عبارت «وظیفه روزی به خطای منکر نبرد» یکسان نیست؟
(کلیه) (دو) (۳۳)

وظیفه گر بر سرد مصرفش گل است و نبید
با فکر سیر و خفتن خوش، مور را چه کار؟
وظیفه بیفزار، دو چندان سه چندان
که گر وظیفه تقاضا کنم، روا پاشد

۲۲۲. با توجه به معنی مقابله هر واژه، املای چند واژه نادرست است؟
(تالیفی) (باسع: بلند) (متعارف: فرمانروا) (وسم: دارای نشان پیامبری) (منصوب: نسبت داده شده) (بی دریغ: بی مضایقه) (اعراض: انصراف) (صفوت: برگزیده) (بط: مرغابی) (تحیر: سرگشته)

چهار ۴ پنج ۵ سه ۲ دو ۱

۲۲۳. در کدام بیت، غلط املایی وجود دارد؟
(تالیفی) (جز فیض بحر فضل تو ما را امید نیست)

جز گوهر سنای تو ما را نشار نیست
بهتر ز طاعنی که به روی و ریا کنیم
به انابت به درت با دو گواه آمدہایم
ندیده شبه تو چندان که می‌کند دوران

رسید مرده که آمد بهار و سبزه دمید
جز سعی، نیست مورچگان را وظیفه‌ای
چنان کن ای جان که شکر نماند
بس آن‌گهش ز کرم اینقدر به لطف پرس

۲۲۴. در میان گروه‌کلمه‌های داده شده، چند غلط املایی یافت می‌شود؟
(تالیفی) (ممد حیات - عز و ذل - سخاوت و کرم - عسارة و شهره - تاک و رز - وجه معاش - جلیه جمال - جیب مراقبت - بحر مکافحت - فروگذاشت و رها کردن - نمرت و نتیجه - واضح و آشکار)

پنجه ۱ چهار ۲ سه ۳ دو ۴ یک

جز فیض بحر فضل تو ما را امید نیست
هفتاد زلت از نظر خلق در حجاب
دهن از سوز درون خشک و رخ از دیده پر آب
به گرد نقطه عالم سپهر دایره‌وار

درس دوم: مست و هوشیار

◀ **شومی:** برایم (گفت: نزدیک است **والی** را سرای، آن جا **شومی**)

◀ **محتسیب:** مأمور حکومتی شهر که کار او نظارت بر اجرای احکام دین و رسیدگی به اجرای احکام شرعی بود. (اشتباه نشود! ← **داروغه:** پاسبان و نگهبان، شب‌گرد)

◀ **خماری:** می‌فروش
خانه خمار: میخانه (گفت: «والی از کجا در خانه خمار نیست»)

◀ **گربیان:** یقه، بخشی از جامه که اطراف گردن قرار گیرد. (**محتسیب**، مستی به ره دید و گربیانش گرفت)

◀ **داروغه:** پاسبان و نگهبان، شب‌گرد (گفت: «تا داروغه را گوییم، در مسجد بخواب»)

◀ **افساز:** تسمه و ریسمانی که به سر و گردن اسب و الاغ و ... می‌بندند. (گفت: «ای دوست، این پیراهن است، افساز نیست»)

◀ **وارهاندن:** نجات دادن، رها کردن (گفت: «دیناری بده پنهان و خود را وارهان»)

◀ **جرم:** گناه، بزه (گفت: **جرم راه رفتن** نیست)

◀ **شرع:** دین، کیش

◀ **والی:** حاکم، فرمانروا

◀ **درهم:** درم، مسکوک نقره، که در گذشته، به عنوان پول رواج داشته و ارزش آن کسری از دینار بوده است؛ در متن درس، مطلق پول مورد نظر است.

◀ **سرا:** منزل، خانه

ساختمان واژه

(فارسی یازدهم، درس پنجم)

واژه از نظر ساخت، چهار نوع است: ۱- ساده ۲- وندی ۳- مرکب ۴- وندی- مرکب

ساده ◀ واژه‌ای که فقط از یک جزء معنادار ساخته شده است؛ نمونه:

دستگاه، بنگاه، بیگانه، پگاه، آفتاب، مایه، نامه، بهره، افسانه، پیکار، پیوند، برنامه، حمامه، حفاظت، سیاوش، پیشه، دشوار، تابستان، زمستان، دستان، ساریان، خلبان، شبان، رَنْخان، ناودان، خاندان، سیاوش، شهراب، تهمینه، شیرین، استوار، غنچه، پارچه، کلوجه، مژه، دیوانه، دیوانه، حمیت، هویت، ماهیت، معیت، مُفتیت (راده) و

نکته

واژه‌های ساده زیر را، خوب به خاطر بسپارید:

◀ شجاعت، بلاغت، مقاومت، حفاظت، مراقبت و ← ساده‌اند؛ زیرا در زبان فارسی، «**ت**» مشتق‌ساز نمی‌شود.

◀ دوران، کُفران، غُفران، مبارزه و ← ساده‌اند؛ زیرا این نوع واژه‌ها مصدر عربی‌اند.

◀ جامعه، دوره، متصوّفة، حادثه، مقدمه و ← ساده‌اند؛ زیرا «**ه**» تأییث در زبان فارسی تجزیه نمی‌شود.

◀ ساختمان تمام جمع‌های مکسر ساده است؛ نمونه: فنون، ارکان، نکات، افلات و

وند ◀ واژه‌ای که از یک جزء معنادار و یک یا چند **وند** ساخته شده است.

لف یک جزء معنادار + یک وند:

فارسی، پفک، پدیده، پدیدار، شهوار، صمیمی (صمیم + **ی**)، جانور (جان + **وَر**)، زمینه، غُرش، بیداد، رفتار، گردار، گوار، روا، بازگشت، شکوفه (شکوفه) بن مضارع از مصدر **شکوفیدن** است، شکوفه، پرنده (پر + **نَدَه**)، پراکنده (پراکند + **ه**) و

یک جزء معنادار + دو وند:

بستنی (بست + **ن** + **ی**)، ادبیات، ناروا (نا + رو + ا)، ناهنجاری (نا + هنجار + **ی**)، هم‌کلاسی، نایینه، بی‌برنامگی و

یک جزء معنادار + سه وند:

دانشوران (دان + **ش** + **ور** + **ان**)، ناسازگاری، ناهمانگی، بیدادگران، دانشمندان، پرورشگاهی و

منظور از «وند» چیست؟

جزئی است که معنی و کاربرد مستقل ندارد و در ساختن واژه به کار می‌رود یا شکل صرفی واژه را تغییر می‌دهد.

«**وَجْه**»

تمام بُن‌های فعل، یک جزء معنادار به حساب می‌آیند؛ گرچه ممکن است کاربرد مستقل نداشته باشند:

مصدر	بن ماضی	بن مشارع	واژه‌های مشتق شده از بن فعل
رفتن	رفت	رو	روش، رو، رونده، روان، ناروا، رفتار، رفته
گواردن	گوارد	گوار	گوار، ناگوار، گواراش
سزید	سزید	سزا	سزا، ناسزا، سزاوار
کردن	کرد	کُن	کردار، کُنش، واکنش
گرفتن	گرفت	گیر	گرفتار، گیره، گیرنده، واگیر
دیدن	دید	بین	بینش، بینا، بیننده، دوربین، دیدار

نکته

واژه‌های زیر از یک جزء **معنادار** و یک وند «ه» ساخته شده‌اند:

◀ اعضای بدن + وند «ه» ← وندی (مشتق) ← گوشه، پوسته، ریشه، چشم، دیده، دماغه، دهانه، لبه، زبانه، دسته، پیکره، کمره، بدنه، پایه، ساقه

◀ **توجه:** واژه‌های «حلقه» و «لله» عربی‌اند و غیرقابل تجزیه.

◀ رنگ‌ها + وند «ه» ← وندی (مشتق) ← زرد، سفیده، سبزه، سپیده، بنششه، سیاهه

◀ عدد + وند «ه» ← وندی (مشتق) ← دهه، هفته، چهله، سده، هزاره

◀ وند «**ش**» را با ضمیر متصل «**ت ش**» که یک واژه محسوب می‌شود اشتباه نگیرید:

◀ وند «**ش**» ← دانش، روش، گسترش، پوشش، خورش، گزارش، کُنش، واکنش، پذیرش، پژوهش، سنجش، گردش، گوارش، نوازش ← وندی

◀ ضمیر «**ت ش**» ← کتابش ← دو واژه محسوب می‌شود (کتابش = کتاب او).

◀ «هم» در واژه‌های زیر «وند» محسوب می‌شود؛ بنابراین تمام واژه‌های زیر مشتق‌اند: همراه، همسر، هم‌کلاسی، هماًیش، هماهنج، هم‌درد، همدل، هممدم، همنشینی، همنوا، هم‌درس، هموطن، هم‌خانواده (هم + خانواده)، هم‌عقیده و

◀ «گون» در واژه‌های زیر «وند» محسوب می‌شود و این نوع واژه‌ها مشتق‌اند؛ مثال: زردگون، نیلگون، گلگون، گندمگون، سیمگون

◀ واژه‌های زیر «وندی» آند؛ زیرا فقط از یک جزء معنادار با چند «وند» ساخته شده‌اند و با «وندی - مرگ» اشتباه نگیرید:

◀ دانش‌وران، ناشکیبا، ناخوانا، نسنجیده، نایافتنی، بیدادگری، ستایشگری، کشتارگاه، ناهماهنگی، ناراحتی، نخواندنی، هماوازی، دانشگاه، بی‌مسئولیتی، همکاری، ناشنوایی، توانگری، نایبینایی، همراهی، همبستگی

◀ تمام مصدرهای یک کلمه‌ای مشتق‌اند: رفت (رفت + **هـ**)، فراگرفتن، بازگشتن

مرتبه واژه‌ای که از ترکیب دو و بهندرت سه جزء **معنادار** ساخته شده است؛ نمونه:

دو جزء معنادار:

گلاب (گل + آب)، کتابخانه، شاهنامه، سرزمین، گلبن، پیغمبر، رهبر، سرباز، سرمشق،
جانباز، کنجکاو، هنرپیشه، رهگذر، قلمرو، پایدار، کاربرد، آتشنشان، دوربین و

سه جزء معنادار:

گلاب باش (گل + آب + پاش)، آبدوغ خیار، گل گاوزبان، دریازکن، مدادپاک کن،
گلاب گیر، شتر گاولنگ (زرافه) و

نکته

وند «دان» را با بن مضارع «دان» از مصدر «دانستن» اشتباه نگیرید:

وند «دان»: نمکدان، گلدان، چراگدان، قلمدان، شمعدان، چینه‌دان ← مشتق

بن مضارع «دان»: سخندان، کاردان، رازدان، فیزیکدان، ریاضی‌دان، نکته‌دان ← مرکب

توجه: دقّت داشته باشید گه «دان» در واژه‌های زیر جزء ذات و واژه‌اند و غیرقابل تجزیه:
ناودان، زندگان، خاندان و

وند «ستان» را با بن مضارع «ستان» از مصدر «ستاندن» اشتباه نگیرید:

وند «ستان»: گلستان، نارنجستان، دیبرستان، هنرستان، بیمارستان، افغانستان،

تاقستان، ترکمنستان ← مشتق

بن مضارع «ستان»: دادستان، دلستان، جانستان ← مرکب

وقتی معکوب واژه‌ای که از ترکیب دو جزء **معنادار** و یک یا دو جزء **معنا** ساخته شده است؛ نمونه:

برابر، سراسر، تکاپ، گوناگون، حسب حال (حسب + حال)، سرچشم، سرشماری،
سرافرازی، پرآوازه، فرمانروا، کامروا، دل‌گزا، خودکامه، گلابدان، خودمانی و

نکته

دقّت داشته باشید که ضمیرهای پیوسته (ـم، ـت، ـش و ...) و مخفّف فعل اسنادی (ـم، ـی، ـیم، ـید، ـند) در ساختمان واژه هیچ تأثیری ندارد و بهتر است آن‌ها را حذف کنید؛ نمونه:

تو سزاوار ثنایی ← ی «در ثنایی» مخفّف فعل اسنادی است: تو سزاوار ثنا هستی.

پروردۀ عشق شد سرشنتم / جز عشق مباد سرزنوشتم

«ـ» در «سرشتمن» و «سرنوشتمن» ضمیر است و واژه‌ای «سرشت» ساده و «سرنوشت» مرکب هستند.

نه من سبوکش این دیر رندسوزم و بس / بسا سرا که در این کارخانه سنگ و سبوست
«ـ» در «رندسوزم» مخفّف فعل اسنادی است و واژه «رندسوز» مرکب است.

با تغییر نام «مشتق» به «وندی» دانشآموزان یازدهم و دوازدهم هم باید به ساختار جدید ساختمان واژه (وندی، مرکب و ...) و هم به ساختار قدیم (مشتق، مرکب و ...) تسلط داشته باشند؛ زیرا با ذکر واژه «مشتق» در فارسی دهم چاپ دوم (درس دهم، ص ۱۰۴ تمرین ۴) طراح کنکور می‌تواند مثل سابق از ساختمان واژه (مشتق) تست طراحی کند؛ بنابراین دانشآموزان باید به نکات انحرافی طراحان در واژه‌های مشتق (ی نکره، نشانه‌های جمع، تر و ترین) اشراف داشته باشند.

تفاوت تقسیم‌بندی ساختمان واژه جدید «وندی، مرکب و وندی مرکب» با قدیم «مشتق، مرکب و مشتق مرکب»:

نهایاً تفاوتشان در «نشانه‌های جمع، نشانه‌های صفت برتر (تر) و عالی (ترین)» است که هر گاه طراح در صورت سؤال «مشتق، مرکب و مشتق مرکب» را به کار برد، این نوع وندها هیچ تأثیری در ساختمان واژه ندارند و آن‌ها را حذف می‌کنیم اما در ساختمان واژه جدید (وندی، مرکب و وندی مرکب) این نوع وندها را به شمار می‌آوریم:

واژه	ساده	مشتق	مرکب	مشتق - مرکب
گل‌ها	✓			
مردی آمد	✓			
مهمن‌تر	✓			
مهمن‌ترین	✓			
باغبان	✓			
گلخانه‌ها		✓		
دانشآموز		✓		

واژه	ساده	وندی	مرکب	وندی - مرکب
گل‌ها		✓		
مردی آمد		✓		
مهمن‌تر		✓		
مهمن‌ترین		✓		
باغبان		✓		
گلخانه‌ها			✓	
دانشآموز			✓	

۱- واژگان ساده

قلمرو زبانی (واژگان و متن‌بازی) (دیل فارسی)

آدینه، آرمان، آیننه، ابریشم، ارکان، ازدها، استوار، اسفندیار، افسانه، امروز، امسال، امشب، باده (شتاب)، بالش، بحران، بدیهی، بذله، برخی، بزرگ (کشاورز)، برنامه، بلاغت، بوته، بهره، بیابان، بیدار، بیزار، بیشه، بیگانه، بین‌الملل، بیوهوده، پادشاه، پارچه، پرتاب، پرخاش، پرداخت، پرديس (بهشت)، پرگار، بروا، بروانه، پنجه، پندران، پنهان، پوزش، پیشوای، پیشه، پیکار، پیوند، تابستان، تازه، ترازدی، تشن، تماشا، تشن، توشه، تهمیه، تیره، جامعه، جولان، چاپک، چاپلوس، چاره، چاشنی، چالش، چندش، چوگان، حافظه، حفاظت، حمامه، حلقه، خمیت (حیمت: غیرت، مردانگی)، خاندان، خانواده، خلبان، خوالیگر (خوالیگر: آشپز)، خوش، دادر، دستان، دربار، دستگاه، دشوار، دلک، ددمه (واژه‌ای عربی است)، دیباچه، دیوار، دیوانه، رادار، رحمان، رستم، رؤیا، رزافه، زلزله، زمستان، زمزمه، زنخدان (جانه)، ساربان، سایه، ستاره، سراب، ساقی، سرما، سفارش، سلسه، سهرباب، سیاوش، سینما (واژه‌ای فرانسوی است)، شانه، شبان، شنا، شنبه، شیرین، شجاعت، شمشاد، شیدا، عاری، عطشان (واژه‌ای عربی بر وزن فُلان است)، غنچه، فراموش، فرایند، فرهنگ، فنون، قبیله، قهرمان، قهقهه (اسم مصدر عربی است)، کاروان، کاشانه، کبریت، کُرنش (تعظیم)، کُفران، کلوچه، کوچه، گران، گلشن، گوسفند، گیتی، ماشه، مایه، مبارزه، مدارس، مراقبت، مردم، مه، مشاوره، مصاحب، مقابله، مقدمه، منجلاب، منش (خوی و سرشت)، موازات، ناشی، نامه، نانوا، ناودان، ناهار، نواده، نیایش، نیشابور، واژگون، واهمه، وجдан، هاله، همه، همه‌همه (اسم مصدر عربی است)، هویت، هیاهو، یورش و

۲- واژگان وندی

آرایه، آزمند، آفرینش (آفرین [بن مضرع آفریدن] + -ش)، آمیزه، آویزه، آهنگر، آینده (آ-نده)، ادبیات (adb + i + at)، ادبیانه (ادب + انه)، ارجمند، ارزانی (ارز + ان + i)، ارزش، استعاری (استعاره + i)، اطلاعیه، افسانه (إفسيری)، الهی (الله + i)، اندیشه، اهلیت، اهمیت (اهم + يت)، بالنده، بدنه، برجسته (بر + جست + ه / توجه: بر) پیشوند است و جست [بن مضى] (بـشـر + يت)، برگهان (برگ + ه + دان)، برومند (بر + ومند) بزرگوار، بستنی (بـسـت + هـنـ + i)، بشـرـت (بـشـرـ + يت)، بنفسه، بوستان (بو + ستان)، بهاره، بی‌بدیل، بیداد (بـیـ + داد)، بیدادگری (بـیـ + داد + گـرـ + i)، بیمارستان، بینش، بیهقی (بـیـهـقـ + i)، پایانه (پـایـانـ + هـ)، پایه (پـایـ [اسـمـ] + هـ)، پاییزه، پدیده، پدیدار، پراکنده (پـراـکـنـدـ + هـ)، پرسن (پـرسـ + هـشـ)، پرسن، پرنده (پـرـ + هـندـ)، پرورشگاهی، پریسا (پـرـیـ + سـاـ)، پریوش (پـرـیـ + وـشـ)، پذیرش، پژوهشکده (پـژـوـهـشـکـدـهـ) کده، پستچی، پستین (پـسـ + يـنـ)، پفک، پشمک، پوسته، پوشه، پویه، پهناور (پـهـنـ + هـورـ)، پیدایش، پیشهور، پیشینه (پـیـشـ + يـهـ)، تابه (تاب [بن مضرع تافن] + هـ)، تاکستان (تاک: درخت انگور)، تحمیده (تحمـيـدـ + يـهـ)، ترکیه، تندیس، تنه، تنهاوی، تیمارستان، ثروتمند، جامی (شاعر قرن نـهـمـ)، جانور (جان + وـرـ)، جاهلیت، جایگاه، جداگانه (جدا + گـانـهـ)، جشنواره (جـشـنـ + وـارـهـ)، جوانه، چاهسار (چـاهـ + سـارـ)، چراغدان، چشم (چـشمـ + هـ)، چشمہسار، چمنزار، چهارم (چـهـارـ + هـ)، چینه‌دان،

۳۳۸. در کدام بیت «هسته گروه اسمی»، واژه «مرکب» است؟

(سراسری، ریاضی (۹۶)

هم بر چراغدان شما نیز بگذرد
تأثیر اختران شما نیز بگذرد
این گرگی شبان شما نیز بگذرد
بر حلق و بر دهان شما نیز بگذرد

- ۱ بادی که در زمانه بسی شمع ها پکشت
- ۲ ای مفترخ به طالع مسعود خویشتن
- ۳ ای تو رمه سپرده به چوپان گرگ طبع
- ۴ آب اجل که هست گلوگیر خاص و عام

۳۳۹. «واژه های مرکب» در کدام عبارت بیشتر است؟

(سراسری، تهران (۹۵)

- ۱ گفتم؛ جهان آفرین، در این دنیا پُرفرب، برای هر زهری، پاذ هری آفریده و برای هر نعمتی، آسیبی.
- ۲ نزدیک چهارراه فردوسی، پیرمرد سنگینی بلندقد و درشت استخوان و سرخ رو، با ریش کم پیش، به امید ترخم می نشینند.
- ۳ کم کم، رنگ دلبرم گلگون و صدایش بلند و لرزان شد. من می دانم که بیچاره از بلای حсадت گلوگیر شده، از درد غصه فریاد می زد.
- ۴ مثل همیشه، خندان و سرحال و خوشرو؛ اما بدون این که متوجه باشد گاهی نگاهش به نقطه های دور دست خیره می شد.

۳۴۰. در کدام بیت، واژه مرکب بیش تر از ابیات دیگر وجود دارد؟

(سراسری، هنر (۹۶)

مرغ خوشخوان، طرب از برگ گل سوری کرد
ز روی دختر گل چهر رز نقاب انداز
گلرخانش دیده نرگس دان کنند
بس اسرا که در این کارخانه سنگ و سیوست

- ۱ غنچه گلبن وصلم ز نسیم ششکفت
- ۲ به نیم شب اگرت افتتاب می باید
- ۳ هر کجا آن شاخ نرگس بشکفت
- ۴ نه من سبوكش این دیر رندسوزم و بس

۳۴۱. واژه های قافیه در همه ابیات یه حمز بیت «مشتق» است.

(سراسری، ریاضی (۹۶)

وصال افزون کند شوق طلبکار معانی را
جمال آشنا رویان گلزار معانی را
طلبکار وصال ذر شهوار معانی را
به هر آینه منمایید دیدار معانی را

- ۱ به یوسف چون رسد جویای یوسف می شود اسکن
- ۲ خطر از سبزه بیگانه بیش از زهر می باشد
- ۳ لبی خامش تر از گوش صدف آماده می باید
- ۴ تدار به رهای از حسن معنی چشم صورت بین

۳۴۲. مفهول، در کدام عبارت «اسم مشتق» است؟

(سراسری، تهران (۹۶)

- ۱ دشت، سینه وسیع و داغش را در برابر وزش نسیم ملایمی قرار داده بود.
- ۲ مثل این بود، که رشتاهی ناگسستنی قلب رزم مندگان را به هم پیوند می داد.
- ۳ شیهه چند اسب بی شکیب، سکوت آن دشت بیکران را در هم می شکست.
- ۴ همه، آن مرد بزرگوار را دیدند که ابروان سفیدش، دیدگان کم فروغ او را پوشانده است.

۳۴۳. در واژه های غیر ساده زیر، چند واژه بیش از یک وند دارد؟

(سراسری، فارغ (۹۶)

«سهله انگاری، ندانم کاری، نافرجامی، استراحتگاه، نابینا، خداشناس، سراسری، خودخواهی، دوشادوش، نسنجیده، بیچارگی، روزانه، بخردی، نادان، رنگ به رنگ، دمادم، نوجوانی، کشتارگاه»

- ۱
- ۲
- ۳
- ۴

(بیست و هفتمین المپیاد ادبی)

۳۴۴. در کدام گزینه واژه‌های مرکب بیشتری هست؟

- سنگین‌دز، سیاه‌چادر، گلدان، آبدوغ خیار، داش آموز
 ریاضی‌دان، باغبان، کارخانه، گزار، نیشگر
 پیرمرد، دبیرستان، نوجوان، دانش‌سرا، باچه
 خردبار، کتابدار، دانشجو، کاروانسر، کارگاه

(بیست و هفتمین المپیاد ادبی)

۳۴۵. در کدام گزینه میانوند دیده نمی‌شود؟

- دانشسرا، اندیشه‌ورزی، بروپیا، بخوبیخور
 بدنه‌بستان، دست‌وپاگیر، آبدارخانه، دهن پرگن
 محافظه‌کار، خانه‌برانداز، سراپا تقصیر، شاهنامه‌خوانی
 زیاده‌خواهی، خانه‌به‌دوش، نمک‌نشناس، خانواده‌دوست

(بیست و هشتمین المپیاد ادبی)

۳۴۶. در کدام گزینه شمار واژه‌های ساده کمتر است؟

- دستگاه، جوانمردی، نابهنجاری، پارچه، دوشنبه
 ساربان، دانشسرا، حقوق بگیر، گیوت، بیناییں
 شبستان، پوش، چلچراغ، پیچک، دادستان
 جانمار، شیرین، زبان نفهم، پگاه، همسایه

(همدهمین المپیاد ادبی)

۳۴۷. در کدام گزینه ساختمان واژه‌ها همه از یک نوع است؟

- دستگاه، گفتار، تابستان چوب لیاس، خویشن‌دار، دانش‌سرا
 زنخدان، استوار، دیوانه روبه‌رو، تأسف‌انگیز، برابر

۳۴۸. ساختمان کدام گروه از واژه‌ها مطابق «بن مشارع + وند + بن مشارع ← اسم وندی - مرکب» است؟

دادوستد، زدخورد، رفت‌آمد، نشست‌وبرخاست، خریدوفروش، زدوبند، گفت‌وگو، پخت‌وپز،
 گیرودار، پرس‌وجو

- دو سه چهار پنج

(تالیف)

۳۴۹. ساختمان کدام گروه از واژه‌ها بر اساس الگوی زیر است؟

(بن ماضی + له ← صفت وندی)

- برآکنده، دوخته، نشانده شنیده، نویسنده، رسیده
 سوخته، پیرایه، شکسته فروخته، افسرده، خنده

(تالیف)

۳۵۰. ساختمان کدام گروه از واژه‌ها بر اساس الگوی زیر است؟

(وند + اسم ← صفت وندی)

- نامناسب، بالدب هم‌عقیده، ناشناس باشاط، هم‌خانواده ناگوار، بالایمان

۳۵۱. در کدام گزینه، همه واژه‌های مرکب، با جایه‌جایی اجزای یک گروه اسامی ساخته شده‌اند؟

- ۱ گل خانه، مهمان سرا، روزمزد، جوانمرد، حق گزار
 ۲ سیاه چادر، زیر شلوار، جهان پهلوان، وطن خواه، کمر بند
 ۳ دست مایه، گلاب، شب کلاه، خون بها، نوروز
 ۴ زردا لو، کارنامه، روز نامه، هیجان انگیز، تنبد ایاد

۳۵۲ در همه گزینه ها «واژه و ندی» به کار رفته است به جز گزینه (تالیف)

پیش از نشانه خیزد از دل فغان کمان را
 شیرین من، برای غزل شور و حال کو؟
 وز دست مده، نقد گرانمایه عمر
 ورنه دانم تو کجا و ره بیدادگران

۱ از تیر آه مظلوم ظالم امان نیابد
 ۲ گفتی: غزل بگو! چه بگوییم؟ مجال کو؟
 ۳ بر معرفت استوار کن، پایه عمر
 ۴ ره بیدادگران بخت من آموخت ترا

۳۵۳ همه واژه های کدام گزینه، وندی اند؟ (تالیف)

۱ تراوش، گوارش، ستایش، نیایش
 ۲ روا، رها، گواره، سزا
 ۳ کارگاه، رزمگاه، پرورشگاه، دستگاه
 ۴ حروش، سیاوش، خواجهوش، مهوش

۳۵۴ در میان کلمات زیر به ترتیب چند کلمه «مرکب، وندی، ساده و وندی- مرکب» دیده می شود؟ (تالیف)

«بیوند، بیگانه، دلگزا، نکته دان، هم کلاسی، پفك، گلاب دان، کامروا، لبخند، بهره، پندار، تکاپو، قلمرو، حمامه»

۱	دو سه چهار - پنج
۲	چهار - دو - چهار - چهار
۳	دو سه - پنج - چهار

لیست کتاب‌های عمومی مشاوران آموزش

- دین و زندگی ۱۲ ریاضی و تجربی
- دین و زندگی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ ریاضی و تجربی
- دین و زندگی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ تیزشیم - ریاضی و تجربی
- دین و زندگی ویژه امتحان نهایی ۱۲ ریاضی و تجربی
- دین و زندگی فاز امتحان ۱۲ ریاضی و تجربی
- دین و زندگی جمع‌بندی ۱۰، ۱۱ و ۱۲ ریاضی و تجربی
- دین و زندگی انسانی ۱۲ انسانی
- دین و زندگی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ انسانی
- دین و زندگی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ تیزشیم - انسانی
- دین و زندگی ویژه امتحان نهایی ۱۲ انسانی
- دین و زندگی فاز امتحان ۱۲ انسانی
- دین و زندگی جمع‌بندی ۱۰، ۱۱ و ۱۲ انسانی
- دین و زندگی ۱۰ ریاضی و تجربی
- دین و زندگی فاز امتحان ۱۰ ریاضی و تجربی
- دین و زندگی ۱۱ انسانی
- دین و زندگی فاز امتحان ۱۱ انسانی
- دین و زندگی ۱۰ ریاضی و تجربی
- دین و زندگی فاز امتحان ۱۰ ریاضی و تجربی
- دین و زندگی ۱۱ انسانی
- دین و زندگی فاز امتحان ۱۱ انسانی

- فارسی ۱۲
- فارسی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲
- فارسی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ تیزشیم
- فارسی ویژه امتحان نهایی ۱۲
- فارسی فاز امتحان ۱۲
- فارسی جمع‌بندی ۱۰، ۱۱ و ۱۲
- قلمره ادبی ۱۰، ۱۱ و ۱۲ (آرایه‌های ادبی)
- قلمره زبانی ۱۰، ۱۱ و ۱۲ (لغت و املاء و دستور زبان فارسی)
- قلمره فکری ۱۰، ۱۱ و ۱۲ (قرابت معنایی)
- فارسی ۱۱
- فارسی فاز امتحان ۱۱
- فارسی ۱۰
- فارسی فاز امتحان ۱۰

- زبان انگلیسی ۱۲
- زبان انگلیسی ۱۱
- زبان انگلیسی ۱۰
- زبان ویژه امتحان نهایی ۱۲
- زبان فاز امتحان ۱۲
- زبان جمع‌بندی ۱۰، ۱۱ و ۱۲
- زبان ۱۱
- زبان فاز امتحان ۱۱
- زبان ۱۰
- زبان فاز امتحان ۱۰

- عربی ۱۲
- عربی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲
- عربی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ تیزشیم
- عربی ویژه امتحان نهایی ۱۲
- عربی فاز امتحان ۱۲
- عربی جمع‌بندی ۱۰، ۱۱ و ۱۲
- عربی ۱۱
- عربی فاز امتحان ۱۱
- عربی ۱۰
- عربی فاز امتحان ۱۰

۶۹۸ تمرین تشریحی و تستی

مناسب با هر مبحث چندین تمرین داده شده و از همان مبحث سوالات کنکور سراسری استخراج شده است تا بتوانید به کل آن مبحث مسلط شوید.

پاسخ‌های تشریحی با تحلیل گزینه‌ها

کلمات کلیدی در پاسخ‌ها کاملاً مشخص شده‌اند. روش پاسخ‌گیری برای هر تست از رله شده است. تحلیل گزینه‌ها به شکل دقیقی نوشته شده است.

چیزش هدف‌دار تمرین‌ها تست‌ها

همه است که همه مطالب کتاب را به تمرین و تست تبدیل کنیم. چو؟ برای اینکه فلماً راهان کنکور همه جای کتاب را برای طرح تست در نظر می‌گیرند.

درستنامه جامع و کاربردی

درستنامه‌های این کتاب با این قرض نوشته شده‌اند که شما هیچ معلمی ندارید و فقط قفسراً است با این کتاب مطالب را یاد بگیرید.

تحلیل ساختمان تک واژه‌ها

همراه با آموزش کاربردی

ساختمان تمام کلامی که مورد تجزیه از نظر وندی، مرکب و وندی- مرکب قرار گرفته‌اند همراه آموزش روش تشخیص آن‌ان در کتاب مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

آموزش روش تشخیص واژه‌های مشابه

واژه‌های هم او و مشابه که مانند هم نوشته می‌شوند اما معنای متفاوتی دارند را در چندین جدول نمایش داده‌ایم.

علوم انسانی تحقیص ملست

کتاب‌های عمومی خود را از مشاوران آموزش تهییه کنید.

کانال تلگرام دیران علم انسانی
@ensanidabir

کانال تلگرام مشاورها
@moshaveraneiran

(۰۲۱-۶۶۹۷۵۷۷۲)

WWW.Moshaveranpub.com
www.ensaniha.com

به این شماره پیامک کنید:
۰۲۱۶۴۵۳۲۵

تهران، خیابان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین،
بیش کوچه همیر، بلاک ۱۸، واحد دوم

راه‌های ارتباطی
دانش آموزان،
دیران،
مشاورها:

ISBN 978-600-218-141-1
9 786002181411